

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5299

гр. София, 10.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
закрито заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

като разгледа дело номер **1136** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 166, ал. 4 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 2547 от 26.01.2026 г. и вх. № 3203 от 29.01.2026 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от „Сканея 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. Н., № 10Б, представлявано от управителя С. О. Н., чрез адв. П. С. Г. от САК, със служебен адрес [населено място], [улица], офис 1 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП (ЗППАМ) № 26-4332-000279 от 22.01.2026 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с която спрямо оспорващия е приложена ПАМ – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“. С жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедта по силата на закона.

С разпореждане № 3862 от 29.01.2026 г. производството по делото е оставено без движение и са дадени задължителни указания на оспорващия да посочи в какво се изразява труднопоправимата вреда, която ще му бъде причинена от предварителното изпълнение на обжалваната заповед.

В предоставения срок по делото е постъпила молба от адв. П. Г., в която посочва, че лишаването на дружеството от възможността да използва едно от товарните си МПС е предпоставка за намаляване на капацитета на работа, респ. това ще доведе до неизпълнение в срок на поети задължения по сключени договори. Към тази молба са приложени три броя договора.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или

на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай са налице данни ПАМ въз основа на какъв акт е издадена. В заповедта са описани фактическите установявания, които са мотивирали органа да я издаде, както и че нарушението е по чл. 150а, ал. 1 ЗДвП. Фактическата обстановка е описана в представения акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 15.01.2026 г., част от административната преписка.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Към депозираното искане са ангажирани доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ са подкрепени с писмени доказателства, които да обосноват наличието на вреди, които са противопоставими на обществения интерес по безопасно управление на МПС. Наред с противопоставимостта на обществения интерес на извършеното нарушение, съдът има задължение да се съобрази и с материалите по делото. От съдържанието на обжалвания по делото административен акт се установява, че СУМПС на водача е отнето по реда на чл. 171, т.1, б. "б" ЗДвП, но не и кога е станало това. Така констатираното води до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ.

По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде уважено.

Воден от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП (ЗППАМ) № 26-4332-000279 от 22.01.2026 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с която спрямо оспорващия е приложена ПАМ – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП (доп., бр. 77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), съгласно който решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за прилагане на ПАМ от вида на изброените в чл. 172, ал. 1 ЗДвП не подлежат на обжалване, както и предвид характера на връзката между главното производство и акцесорните му, настоящия акт е окончателен.

СЪДИЯ: